

LALE TARA İLE BİR MODA YOLCULUGU

Herkes Kendi Gölgesinde Yaşar solo sergisini açtığı günlerde sanatçı Lale Tara kamerasını Bazaar'ın yaş gününe özel bir moda hikayesine çeviriyor. Kostümler her zamanki gibi Ümit Ünal tasarımı.

Fotoğraflar LALE TARA

LALE TARA ILE BIR MODA YOLCULUGU

Yayın Adı : Harpers Bazaar
İli : İstanbul

Sayfa : 272
Periyod : Aylık

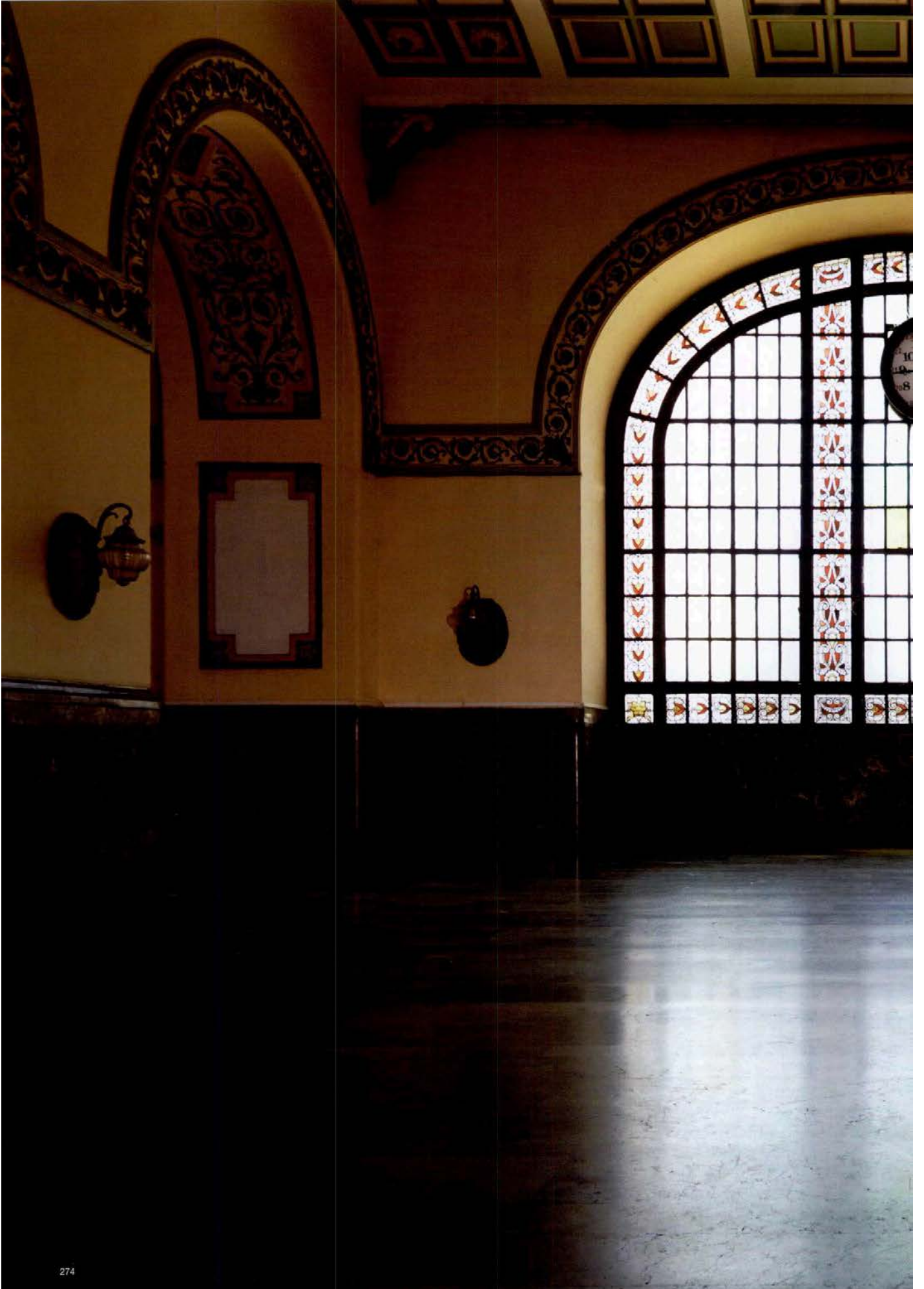
Tarih : 01.10.2013
Tiraj : 7.981

3/8

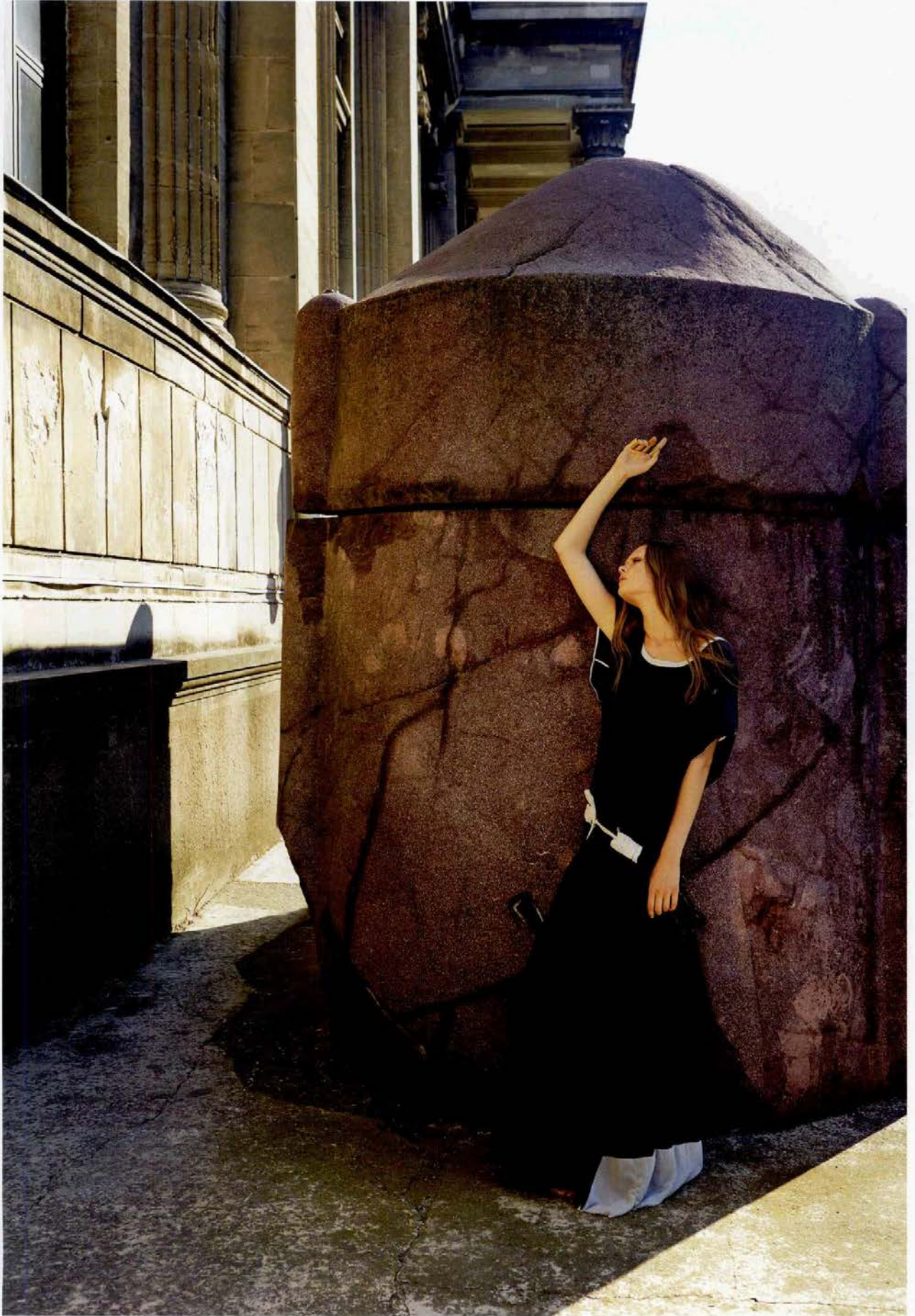

Tüm kıyafetler, **Ümit Ünal**. Ayakkabı, çanta ve bavullar, **Louis Vuitton**. Saç: Nuri Şekerci. Makyaj: Ufuk Çelep. Model: Daria (Option Model Management) Teknik ekip: Ali İhsan Haykir, Kutay Şenel (Digione Plus). Mekan için Haydarpaşa Garı ile Arkeoloji Müzesi'ne teşekkür ederiz.

ZAMANSIZ BİR KADIN

Geçtiğimiz ay Galeri x-ist'te solo sergisi açılan fotoğraf sanatçısı Lale Tara ile Bazaar'ın 20. yılı için bir araya geldik.

AMİRA AKBIYIKOĞLU

Portre LALE TARA

Lale Tara zamansız bir kadın. Geçmiş onun için önemli, değerini biliyor ama geleceğe odaklanmayı tercih ediyor. Hedefleri var. Yirmili yaşlarında part-time olarak kameranın önünde geçirdiği zamanı şimdi neredeyse full time kameranın arkasında geçiriyor. Onun hikayesinde her şey birbirine bağlı. Geçmişte yaşananlar bugüne bir hazırlık. Ona göre zamanla tüm parçalar, aynen bir puzzle'da olduğu gibi yerine oturuyor.

Harper's Bazaar: Tara Productions'da geçirdiğiniz 17 seneden başlayacak olursak, nasıl bir hazırlık süreciydi sizin için? Neler öğrendiniz?

Lale Tara: Tara Productions'ın kurucu ortaklarındanım. Kameranın arkasında ne yapacağıma karar verene kadar iki yıl geçti. Çok büyük bir şanstı. Montajdan dublaja ve çekime kadar her yerde vardım. Her şeyi izleme şansına sahip oldum. Yavaş yavaş prodüksiyonun her aşamasında yer aldım. Şu an yaptığım işte bana iyi bir rehber oldu. Prodüksiyon mantığı ve dili, dünyanın neresinde olursanız olun değişmiyor. Tara Productions'da geçen 17 yılın ardından bu dili çok iyi kullanabilir

oldum. Değişik ülkelerde çekimler yapıyorum, geçmişte deneyimlediğim prodüksiyon süreci elbette işin yapılış şekline ve sonucuna olumlu yansıyor. Elbette bugün anlattığım görsel hikayelerde o sürecin teknik ve duygusal izlerini bulmak mümkündür ama neyin, ne kadar, nelere dokunduğunu işaretlemek zor.

HB: 2004'te New York'a gittiniz. Prodüksiyondan fotoğraf serilerinize geçiş sürecinde neler yaptınız?

LT: Ben zamanı farklı ama doğru kullandım. Diyelim ki, 1976'da yaşanması gereken bir şey 2004'te yaşandı. 1998'de olması gereken şey 1976'da oldu. Yirmili yaşlarda stabil değildim. Herhangi bir yerde çok uzun kalmadım. Fırtına gibi bir dönemdi. Evlendikten ve Tara Productions kurulduktan sonra ikametkâhımız İstanbul oldu. Ama yurt içi ve yurt dışında sürekli seyahat halindeydik. 2004'te, Ali Tara'nın vefatından sonra bir analog ve dijital kamerayla New York'a geri döndüm. New York çok anonim olabileceğiniz bir şehir ve orada iyi hissediyordum kendimi. Ama bunu yaparken New School'un ve School of Visual Arts'ın ders programlarına baktım. New School'da bir yüksek lisans dersi vardı, Visual Diary. Görsel günlük meselesinin tetiklenmesi böyle oldu. Yedi ay, yedi gün projemin başlangıcı oydu. Sömestr bittiğinde herkes sunumunu yaptı, ama benim için bitmedi. Bu devam edecek dedim. Hakikaten yedi ay yedi gün sonunda çekimler bitti. Sevgili dostum Deniz Kunkut bunun bir kitap olmasını istediğimi

biliyordu ve beni Bülent Erkmen ile bir araya getirdi, *yediyediyediyem*'ün tasarımını Bülent Bey yaptı.

HB: Fotoğraf serilerinizde mekanlar ve kostümler her zaman planlı ve programlı. Seçimler neye göre yapılıyor?

LT: Önce bir his, bir düşünce oluşuyor. Her neyse o fikir, oluştuğu vakit onu nasıl uygulayacağıma dair bir yol çizmem gerekiyor. Kurgu neyi gerektiriyorsa mekan, kostüm, aksesuar seçimi ona göre yapılıyor. Genelde fikrin gelişmesi, mekanları seçmemle eş zamanlı olarak ilerliyor. Mekanlar belirlenir gibi olduğunda kostüm tasarımı devreye giriyor. Ümit Ünal 2007 yılından beri projelerime kostüm tasarlıyor. Onun tasarımlarını anlamak, okumak ve hissetmek gerek. Aynen kişiliği gibi, hissettiğiniz kadar yaşamınızdadır. Ne sizi ne kendini bazı şeyleri ifade etmek için yormaz, bulduğunuz ortak alanda çoğalrsınız. Ümit Ünal, bana göre, bize bitmiş bir giysiyi direktmiyor. Tasarımını giyerken, bakarken, dokunurken tamamlamamızı sağlıyor. Onu sadece bir tasarımcı olarak görmüyorum. O, kendini tasarımları ile ifade eden bir

hikaye anlatıcısı. Bu nedenle onu kendime yakın hissediyorum. Son projemde Selçuk Gürşık da yer aldı. Selçuk Gürşık keçe kumaşı üstüne çalışmaları olan bir sanatçı. Üç tane tasarımı var son projemde. Bazen ben uygun gördüğüm bir şeyi ikinci el dükkanlarından da alabiliyorum. Berlin'de bale malzemeleri satan bir mağaza var, oradan da aldıklarım oluyor. Ama genelde Ümit Ünal'ın tasarladığı iskelet dahilinde oluyor.

HB: Fotoğraflarınızda sıklıkla edebiyata referans veriyorsunuz. Mesela *Anna Karenina*. Nasıl bir ilişki kuruyorsunuz edebiyattan ödünç aldığınız karakterlerle?

LT: Anna Karenina benim için tüm zamanların roman kahramanı. *Herkes Kendi Gölgesinde Yaşar* başlıklı son serimde bu hissime yer vermek istedim. Anna'nın genç kont Vronsky ile yaşadığı aşk onun tükenmesinin de nedenidir. Bence intihar ettiğinde gölgesini de kont Vronski'ye bırakmış olur. Yeni seri *Herkes Kendi Gölgesinde Yaşar*'daki fotoğrafları bir filmin bir karesi, bir romanın bir sahnesi ya da anlatının içinde bir an olarak kurguladığım için detaylar da önem kazandı. Bundan sonra da böyle olacak. Zaten bu çekimde canlı bir model de var, Macar bir oyuncu. Ve sanırım onlar da çoğalacak. Böyle bir yolculuk.

HB: Tara Productions döneminde hayatınızın büyük bölümü setlerde geçiyordu. Bu sırada hiç moda çekimi gerçekleştirmiş miydiniz?

LT: Bir kere Rifat Ababay için bir moda çekimini yönettim. Çok uzun zaman önce, sanırım 1994'te, onun çıkardığı dergilerden birine kendi istediğim oyuncuları kullanarak, kendi belirlediğim giysilerle, gene kendi belirlediğim mekanlarda gerçekleştirdiğim bir çekimdi. Hatta Büyükdada'da Splendid'de da bir çekim yapmıştım. Fakat çekimi sadece yönetmiştim.

HB: Yıllar sonra *Bazaar* için bir moda çekimi gerçekleştirdiniz. Nasıl bir süreçti?

LT: *Harper's Bazaar* için yaptığım moda çekiminde kameranın önüne geçen model Daria'yı, hayal görüntüsü ile çekmek istedim. Çekim öncesinde Daria'yı 'doppelganger' inanişi ile tanıştırdım. Sanat projelerimdeki görsel anlatılan ödünç aldım. Mekanı aynen serilerimde olduğu gibi kullandım. Benim için fotoğraf duyguları karşı tarafa aktardığı müddetçe anlam kazanıyor. Moda fotoğrafı ürünü tanıtmaya görevini üstleniyor. *Harper's Bazaar* için yaptığım çekimde bu iki alanın birbirini tamamladığını düşünüyorum.

Lale Tara'nın yolculukları bitecek gibi görünmüyor. Macaristan'a dönüp aklının takılı kaldığı bazı mekanlarda çekimler yapmak istiyor. İflasını ilan eden Detroit şehri biraz toparlandığında, Tara'nın sözleriyle 'Şehir kendini biraz daha iyi hissettiğinde', bir proje için oraya geri dönmeye de kararlı. Rotasını anlatmak istediği hikayeye göre çiziyor. Floransa, Budapeşte, belki Bükreş.

Ne mutlu bize ki, bu özel çekim sayesinde 2013 senesinin Eylül ayında sanatçının seyir defterinde İstanbul kayıtlı. ■

